

Nederlands.

DEEFT VAN AMIENS VOOR DE PROVINCIE NORD-BRABAND, VERVOLG VAN HET UITTREKSEL DER PLEIDOOIEN IN ZAKE VAN DEN HEER DE POTTER EN ZIJNE MEDEBESCHULDIGDEN.

Wij deelen hier in het kort het einde mede van de zitting van den 26.

De heer m. Rodemans heeft het woord opgevat voor de heer van der Straeten. Hij heeft eerst vele der gebruggen argumenten in een nieuw daglicht voorgesteld. Met betrekking tot de korrespondentie, heeft hij een besluit aan van de wetgevend vergadering van Frankrijk van het jaar 1790, hetwelk de stedelijke regering van St. Aubin bestraft wegens het ontzeggen van eenen brief. Deze bepaling door geene latere wet afgeschaft zijnde, moeten die gebruggen de tegenwoordige wetgeving nóg regelen.

De advocaat werd door het openbaar ministerie in de reden gevallen, hetwelk hem vroeg of zijne bedoeling was om tegen het arrest van het hof te pleiten, hetwelk uitspraak gedaan had, dat de korrespondentie in het proces zou blijven.

De eerste antwoordt, dat het hof wel uitspraak gedaan heeft, dat de korrespondentie in het proces zou blijven, maar niet, dat zij als middel van bewijs zou dienen.

De heer m. Rodemans doet het regt van elken burger uitkomen om eenen wettigen wederstand aan de daden van het gouvernement te bieden; hij toont aan, dat de grondwet op dit stuk de regten heeft ingekort, welke hunne aloude constitutie aan de Belgen gaven. Hij leest den eed voor van de Vorsten van het hais van Oostenrijk, volgens welke de Brabanders van alle gehoorzaamheid ontslagen waren, van het oogenblik af, dat de eersten eenigen aanslag op de voorregten van de laatsten maakten.

Na niet kracht te hebben uitgewijd over het onderscheid tusschen de strakking en de opzetting, eindigt de verdadiger met vast te stellen, 1. dat de heer van der Straeten afwezig was tijdens de plaatsing van het eerste artikel, waarover hij vervolgd wordt, in zijn dagblad; 2. dat er slechts wederhalf uur verloop is tusschen het oogenblik waaraan het procesblad, inhoudende den brief van den heer de Potter, aan den heer van der Straeten werd ter hand gesteld, en dat, waarop het in den Belge werd overgenomen, waardoor alle veronderstelling vervalt, dat deze laatste, in eenen zoo korten tijd, alle gevolgen van het geincrimineerde stuk heeft kunnen waarden, en zich zoo niet kennis van zaken (sacrament) medeplichtig gemaakt aan de misdaad, waarvan de heer de Potter beschuldigd wordt.

De heer m. Bosch maakt eenige algemeene aanmerkingen omtrent de oppositie in de Nederlanden; als ook omtrent de vereeniging van de katholieken en de liberalen, welke vereeniging hij tegen de aanvallen van het openbaar ministerie verdedigt.

Hij wordt door den heer president in de reden gevallen, die hem uitnodigt om zich bij de beschuldiging te bepalen.

De advocaat gaat over tot het onderzoek van het besluit der afzettingen, en heeft eene bepaling aan van de Blyde introde, volgens welke het aan het gouvernement verhoden was, om in eenigen opzigt leden van de staten te wettigen, wegens de door hen in de discussien uitgebrachte gevoelens.

Deze lange debatten, zegt hij ten slotte, zullen niet vruchteloos zijn noch voor de geruststelling van uw geweten, noch voor de ontwikkeling en den voortgang der zaak, welke de beschuldigten en wij allen toegedaan zijn; de advocaat-generaal heeft eenen verschrikkelijken slag aan het stelsel van het gouvernement, hetzij uit taktiek, hetzij uit onbedachtszaamheid of gehoorzaamheid toegebracht. Vraagpunten, welke tot heden nog duister waren, zijn opgehelderd; het publiek zal hiervan gebruik maken; ik hoop dat de uitnuntende raadgevingen van den heer Toleman, welke in zijnen brief, betrekkelijk den voortspoedigen loop der oppositie voorkomen, niet verloren zullen zijn.

Ook het gouvernement, mijne heeren, zou uit al de bijzonderheden van dit lang proces partij kunnen trekken, om de ware gesteldheid van den openbaren geest in de zuidelijke provincien te beoordeelen. Geplaatst tusschen het wetgevend en uitvoerend gezag, en onafhankelijk van het een en ander, kunt gij een heilzame waarschuwing geven; ik geef het lot der gebruggen met volkomen vertrouwen op uwe regtvaardigheid, op uwe vaderlandsliefde over; gij ook, mijne heeren, zult bewijzen, dat de belgische magistratuur regt doet en geene diensten doet.

De heer m. Bosch grondt zich, voor den beschuldigten de

News, op de onmogelijkheid, dat het ontwerp van associatie ooit zou hebben kunnen in praktijk gebragt worden, en in deze laatste stelling nog daarenboven hierop, dat deze associatie aan de daden van het gouvernement geenstins schadelijk zou kunnen zijn, daar dit ook het vermogen had, om dezelfde gunstelingen daaraan te doen deel nemen, en dewijl de associatie zelve altoos sonder eenigen invloed bleef op de kiezers, van welke grootendeels ons geheel vertegenwoordigend stelsel afhangt. De zitting wordt uitgesteld tot morgen.

De zitting van den 27 wordt omtrent negen ure geopend.

De heer m. Spinnael, advocaat van den heer de Neve, hervat zijn pleidooi.

Indien de confederatie het gevolg had gehad van de vrijheid in de verkiezingen te belemmeren, dan zou het openbaar ministerie art. 113 van de grondwet en de bepalingen van het strafwetboek tegen diegenen, welke het regt van verkiezing belemmeren, hebben kunnen inroepen.

Hij betoogt, dat, indien het art. der grondwet, hetwelk de vrijheid der drukpers bepaalt, moet uitgelegd worden, zoo als het in het laatst verlopen jaar uitgelegd is, een tijdstip, waarop het nog in betrekking stond met eene geheel en al preventieve wetgeving en die van de gewone grondbeginselen afweek, en indien deze jurisprudentie in onze harten de overhand verkreeg, men nooit iets ongerijnder zou gezien hebben; want hoe kan men veronderstellen, dat een drukker, een man van materiële nijverheid, verslag zal geven van eene zaak, waaromtrent het openbaar ministerie zoo veel moeite heeft om zich hier uit te drukken.

Wat het artikel uit den *Catholique* betreft, hetwelk spreekt over fondsen voor de associatie aangeboden, doet hij opmerken, dat het openbaar ministerie, indien hetzelfde dit anders als eene zwetzerij beschouwd had, het dan dit artikel wel als een begin van uitvoering zou hebben doen gelden, hetgeen het niet gedaan heeft.

Hij bewijst, dat zijn cliënt zich uitsluitend bezig hield met alles wat het materieel en de comptabiliteit van het dagblad betreft.

Alvorens het woord aan het openbaar ministerie toe te staan, wendt de president zich eerst tot de advocaten, en zegt, dat hij zou verlangen, dat een enkele onder hen op den advocaat-generaal zou repliceren.

De heer m. van Meenen doet opmerken, dat deze stap voor de verdediging der beschuldigten nadeelig zou zijn.

De heer advocaat-generaal vat het woord op; hij begint met te zeggen, dat hij de aandacht van het hof slechts zal bepalen bij het voornaamste onderwerp der beschuldiging, en dat hij niet meer in de korrespondentie treden zal. Hij zal zijn repliek in twee deelen verdeelen; vooreerst zal hij in eene enkele schets al datgene vereenigen, hetwelk betrekking heeft op de zes beschuldigten, vervolgens zal hij de speciale verdediging van een ieder hunner onderzoeken.

Hij antwoordt aan de advocaten, die aangevoerd hebben, dat de eerste bekendmaking van de akte van associatie door het *Journal de Versiers* gedaan was, dat hij tot hiertoe het u van dat dagblad niet gezien heeft, dat het gemakkelijk zou zijn er naderhand een te drukken, en dat voorts de getuigschriften van de plaatselijke autoriteiten in dit opzigt zouden vernietigd worden.

In de rede van den heer de Neve, het openbaar ministerie deszelfs repliek volhoudt met het uitbrengen van vele aanmerkingen omtrent ons constitutioneel stelsel; het bepaalde zich bij de wederlegging der argumenten, door de advocaten getrokken uit de art. 87 en 108 van het strafwetboek en uit art. 29 der grondwet. Het onderzoekt vervolgens de speciale verdediging van elken beschuldigten. Wat de drukkers betreft, bepaalt het zich bij art. 227 der grondwet, hetwelk, volgens deszelfs gevoelen, hante verantwoordelijkheid stelt; het eindigt zijne pleidreden met aan het hof akte te vragen van de uitdrukkingen, waarmede de heer m. Bosch zijn pleidooi besluit: het hof doet regt en bewijst geene diensten.

De heeren m. Gendebien en Rodemans verklaren voor den heer m. Bosch, die afwezig is, dat die woorden geene voor het hof beleedigende bedoeling behelzen.

De president geeft aan het openbaar ministerie akte van de boven aangehaalde woorden, zich voorbehoudende om dezelve zoodanig in aanmerking te nemen, als bevonden zal worden te behooren.

De heeren *m^r. Gendebien, de Gamond, Spinnael* en *Redemans* zijn vervolgens aan het woord tegen de subsidiaire vraag, door het openbaar ministerie gesteld.

De heer *m^r. de Gamond* ontwikkelt zijne conclusien, dat de korrespondentie van den heer *Tielemans* door het hof niet moege in overweging genomen worden wegens de misdaad aan dezen te laste gelegd. — De zitting wordt opgeheven ten één uur.

Bij de opening der zitting van den 28, had de heer *m^r. van de Weyer* het woord, om aan het openbaar ministerie te repliëren; wij deelen hier eenige trekken mede van de argumenten van dien verdediger:

Wat aangaat hetgeen het openbaar ministerie beweert, dat het *Journal de Verdiers*, hetwelk het eerst het ontwerp van associatie heeft medegedeeld, later zoude zijn vervaardigd, vraagt hij, hoe het mogelijk zou zijn een dergelijk middel te gebruiken, terwijl het zoo gemakkelijk is andere exemplaren van het *n^o.* van dien dag bij te brengen. Voorts werd hier alleen gesproken van een ontwerp, dat aan de discussie van een iegelijk was onderworpen. Ten einde de zuiverheid van de bedoelingen der beschuldigen te bewijzen, haalt hij onder andere deze plaats uit de korrespondentie aan: *Wy willen het herstel der graven, en niet eens emmentaling.*

Ziedaar den grond van al hunne wenschen, van al hunne begeerten.

De heer *m^r. Gendebien* volgt op den heer *m^r. van de Weyer*, na in der haast eenige geringe argumenten van het openbaar ministerie te hebben wederlegd, wijdt hij over deze uit: dat het niet de zaak der advokaten is om te bewijzen, dat het *Journal de Verdiers* valschelijk gedrukt is; hij vraagt, welke, indien hun dit was opgelegd, het stuk van vergelijking zou zijn, om het feit te bewijzen?

Het is onmogelijk in het ontwerp eene opsetting te vinden, dewijl het nog slechts aan de discussie was overgegeven.

Betreffende hetgeen het openbaar ministerie beweert, dat de verzachtende uitdrukkingen de grootheid van de misdaad niet veranderen, antwoordt de advocaat, dat men het volk niet door verzachtende uitdrukkingen optet. (Het is bij half twaalf ure, de verdediger gaat voort.)

's HERTOGENBOSCH, 30 april.

Het is opmerkenswaardig, en echter geenszins te verwonderen, dat de meeste der ministeriële dagbladen en de officiële *Gazette des Pays-Bas* aan het hoofd, zich beijverd hebben, om in zake van de gedrochtelijke zamenzwering van de heeren *de Potter* c. s., het pleitgeding van den heer advocaat-generaal *Spruyt* bijna in deszelfs geheel te plaatsen en aan hunne lezers mede te deelen, en bijzonder met al de daarbij gevoegde hatelijke uitdrukkingen en de uit deszelfs verband gerukte briefwisselingen, en waarbij tevens het minste niet verzuimd is, hetgeen eenige achtingswaardige leden der staten-generaal in een hatelijk en verkeerd daglicht zoo hebben kunnen doen stellen, en dat dieselfde dagbladen daarentegen bijna in het geheel geene melding maken van de antwoorden der heeren advokaten, die de verdediging der beschuldigen op zich hebben genomen, en het door den heer *Spruyt* voorgebrachte zoo bondig wederlegd, en de zoogenaamde zamenzwering geheel hebben ontzenuwd. — Wat moet men daaruit opmaken? niets anders dan dat het publiek ministerie, hetzij dan uit zich zelve of op hooge order, door het aanvangen van deze procedure, eenen indruk op de nederlandsche bevolking heeft willen maken, en eene verbeeldheid tusschen diegenen bewerken, die tot de verdediging der regten, die bij de grondwet aan de ingezetenen zijn verzekerd, zich hebben vereenigd, in één woord, dat de aangevangene procedure een treurspel is, waarmede men eene afleiding heeft willen maken van de gespannen aandacht op den gebrekkelijken loop van striks administratiën, en tevens om eenige weldenkenden schrik aan te jagen van zich de algemeene belangen aan te trekken. — Het publiek ministerie heeft, in plaats van op eene edelmoedige wijze eene zaak te vervolgen, waarin hetzelve (eens toegegeven) veronderstelde, dat de rust van den staat kon worden gestoord, overtuigd van deszelfs ongegrondheid, alleen getracht door het gewrongen voorstellen der hersenschimmige zamenzwering eenige slachtoffers te maken en bij die gelegenheid een aantal der achtingswaardige leden van den staat aan de kaak te stellen; dan deszelfs plan is door het naar waarheid voorstellen der zaak, en het geheel openleggen der korrespondentiën op eene roemvolle wijze verijdeld, en hoe de uitspraak van de rechtbank ook moege wezen, zal dit en het volgend geslacht, de zo veel gerucht gemaakt hebbende zaak, op deszelfs regte waarde weeten te schatten; intusschen moet het voor iederen weldenkenden punt van de zaak, dat door de ministeriële dagbladen zich zoo overdreven verheft toonen, dat daarin alles tot beschuldiging en beswaar en bijna niets tot inlichting van de zaak en verontschuldiging der vervolgd wordende wordt opgenomen, en waaruit men bijna zou moeten opmaken, dat vooruoemde dagbladen daartoe eenen weak, zoo niet eene stellige order hebben ontvangen. — Het gezegde van den heer *advocaat Bosch* is aldus niet ten onrechte gedaan dat men de hoop mag voeden, dat het hof zal bewijzen dat hetzelve *regt doet en geen diensten bewijst.*

— Wat toch zijn het belagehelijke regtsgeding der *grootte zamenzwering*, en de nog veel belagehelijkere, onbeduidende en

afdele woordenpraal der zoogenaamde *akts van beschuldiging*, anders dan een staatkundig goochelspel? Ja, men mag vrij vooronderstellen, dat de tegen de *HH. de Potter, Bartels, Tielemans* enz. aangevangene vervolgingen, niets anders zijn, dan een aan de algemeene nieuwsgierigheid voorgehouden lokaas, om de aandacht van *meer wezenlyke* belangen af te trekken. Intusschen dat al de oplettendheid der vrienden van het algemeene welzijn op de heraadslagingen der gedrochtelijke zamenzwering geboeid gehouden wordt, en dat zij van de dagbladen slechts berigten van de *Peits-Carmes* vragen, is het ministerie onvermoed werkzaam, ten aanzien der verkiezingen; intusschen dat ons medelijden ten behoeve der onschuldige slagtoffers van het despotismus wordt levendig gehouden, worden onze edelste en braafste vertegenwoordigers, die zich door niets lieten terughouden om het vaderland opregtelijk te dienen, door de geweldadige maatregelen van het ministerie getroffen; intusschen dat de nederlandsche natie, de aan de leden onzer staten-generaal aangedane beleediging, op eene even spoedige als schitterende wijze poogt te vergoeden, worden door den heer *van Maanen* geene listen gespaard, om het onwaardige ontwerp van wet op de drukpers, te doen doorgaan en *veroorzaken*, en *mede* hij in het duister nietwaart te laten.

Daar heen moeten wij dus onze blikken wenden, daar is het dat wij de middelen moeten zoeken, om onze rampen te heelen. De kiezers der steden en van het platte land vooral, zijn het die niet uit het oog moeten verliezen, dat de afgevaardigden, die zij naar de Kamers zullen zenden, het lot van het vaderland in handen zullen hebben, en dat zij alleen eene verandering in onzen beklagenswaardigen toestand tot stand kunnen brengen. Wanneer de tweede kamer is samengesteld uit brave, krachtvolle, standvastige en bekwame mannen; wanneer de vrijzinnige beginselen de overhand behouden; wanneer onze instellingen onaangetaast blijven, dan zullen wij ook niets meer voor onze huisselijke zekerheid, voor de burgerlijke vrijheid, noch voor de welvaart van ons schoon vaderland te vreesen hebben. (*Courrier de la Sambre.*)

— De *Courrier des Pays-Bas* zegt, dat men denkt, dat de heeren *de Potter, Tielemans* en *Bartels* heden (den 29) zullen gehoord en het arrest in den namiddag zal uitgesproken worden.

— Men verzekert, dat Z. M. en Z. K. H. de prins van Oranje morgen te Brussel verwacht worden.

— Het gerucht, alsof er reeds eene bepaling zou zijn, dat de hooge raad te Amsterdam gevestigd zou worden, meenen wij, zegt het *Dagblad van 's Gravenhage*, op goede gronden te kunnen tegenspreken. Waar die raad zal komen, is nog niet bekend, en geen besluit is deswege nog genomen.

— Naar hetgeen wij vernemen, moet te Doornik de tweede afdeling van het seminarie opgericht worden; het ontwerp om hetzelve te plaatsen in de schoone lokalen der oude abdij *la Bonne Espérance* (bij *Seneffe*), welke eenige vrienden van den godsdienst gratis wilden afstaan, heeft, zoo men zegt, de toestemming van de burgerlijke autoriteit niet kunnen bekomen, of ten minste alleen provisioneel en voor eenen zeer bepaalden tijd. (*Courrier de l'Escaut.*)

— De bankier *Aguado*, is, zoo als wij in ons vorig nummer gemeld hebben, namens eenige honders van schuldbekentenissen der oude spaansche leening van *Hops en Co.*, welke in cortès geconverteerd zijn, gedagvaard, om aan hen nieuwe perpetuele renten te doen geven, die de Koning van Spanje daargesteld heeft ten einde die oude schuld af te doen. De heer *Aguado* heeft daarop in de nieuwspapieren doen plaatsen, dat, bij een besluit van zijne katholieke Majesteit van 6 januarij 11, de houders der obligatiën en coupons van *Hops en Echenique* gemagtigd zijn om die te verwisselen tegen inschrijvingen van perpetuele rente, betaalbaar te Amsterdam; dat hij met die verwisseling te Amsterdam het huis van den heer *W. Willink junior* belast heeft, en dat men zich dus daar te vervoegen heeft tot het verwisselen van genoemde obligatiën en coupons, terwijl alleen effecten aangenomen zullen worden, die in het besluit van 6 januarij worden opgegeven, en dat, zoo gemelde houders meenen andere eischen te kunnen doen, zij zich deswege tot het spaansch gouvernement en niet tot hem moeten wenden.

— Volgens berigten uit Burgas van den 12 maart, zou de russische armee den 14 april den terugtocht aannemen. De eerste en tweede armee zullen alsdan bijeengevoegd worden. Het hoofdkwartier zal te Kiew komen, onder den generaal *van Sacken*. De generaal *Roth* zal vooreerst met het 5de korps in Wallachije blijven. — Het winter te *Burgas* is zeer verdroogd. Binnen acht dagen hebben de winden 24 graden warmte met 15 graden koude afgevoerd. De winter is buitengewoon streng geweest, zoodat de ingezetenen beweerden, dat de noordsche volken denzelven hadden aangebragt.

— Volgens berigten uit Frankfort van den 26 dezer is een schipper den 9 april te Tripoli aangekomen en heeft het bericht medegebragt, dat, gedurende zijn verblijf in laatstgenoemde stad, aldaar in de haven waren binnengekomen een engelsch fregat en eene nederlandsche oorlogsbrik, welke op eene stellige wijs van den Dey de vereffening der bestaande geschillen hebben gevorderd. De Dey, na daarover met zijne ministers te hebben geraadpleegd, heeft aan die vorderingen toegegeven, waarop de Loven vermeldde schepen terstond de haven hebben verlaten.

ALGEMEENE REKENKAMER.

Binnen weinige dagen zal bij de tweede kamer over het ontwerp van wet worden geraadpleegd, waarbij eene vermindering van het getal der leden van de algemeene rekenkamer van zestien tot op acht wordt voorgedragen. Tot grond dezer wet wordt eene bezuiniging in 'srijks uitgaven voorgegeven, en tot redenen van dezelve, dat een getal van acht leden voldoende is voor de bestaande werkzaamheden. — Arzmalige bezuiniging van 32,000 gulden 'sjaars (welk bedrag wel zeker al spoedig aan eene vermeerdering van geëmployeerden zal worden uitgegeven), wanneer deze gevonden moet worden, tot verzwakking van een collegie, hetwelk bij de grondwet is daargesteld, en noodig geoordeeld als een waarborg voor de geregelde verantwoording van 'srijks gelden. — Neen, het is op deze wijze niet, dat in de uitgaven bezuinigingen behooren te worden verkregen; wel zeker ligt eene adder hier in het gras verborgen.

Gaarne willen wij toestemmen, dat de werkzaamheden, waarmede de rekenkamer thans belast is, door acht leden zouden kunnen worden waargenomen, maar waaraan is dit toe te schrijven? aan eene verwarde administratie van 'srijks financiën; aan eene verkeerde wending, die men aan deze administratie heeft gegeven, door de afschaffing der posten van de ontvangers-generaal en het opdragen van dezer werkzaamheden aan eene *maatschappy*, die aan de rekenkamer geene verantwoording behoeft te doen; aan de *deestelling* van het *amortisatie-syndikaat*, waardoor de inzage van 'srijks financiën verduisterd wordt gehouden.

Zoo lang deze wijze van handelen bestaat, zijn niet alleen acht leden voor eene rekenkamer voldoende, maar het collegie zelf zou als geheel overbodig kunnen worden beschouwd; eenige ambtenaren bij het ministerie van financiën zouden ten deze voldoende wezen. — Dan, daar het te hopen is, dat eenmaal het beheer van 'srijks financiën op eene behoorlijke wijze zal worden geregeld, en dat de wet van den 21 juni 1820, nopens de samenstelling der algemeene rekenkamer, zal kunnen en ook worden opgevolgd, is het ook tevens te wenschen, dat die *maatschappij* bezuiniging ten koste van den grondwettigen waarborg tegen alle verspilling van 'srijks gelden, de goedkeuring der staten-generaal niet zal mogen wegdragen. — Wij vreezen, dat, eenmaal de voorgedragen wet aangenomen zijnde, men naderhand de noodzakelijkheid van de voortdoring van het *amortisatie-syndikaat* en het thans bestaande beheer door de *Maatschappy van de Volksvrij* als noodzakelijk zal beweren, en dat men te laat zich ten deze zal beklagen; en moeilijk zal het dan wesen hieromtrent eene herdoening of verandering te verkrijgen, doordien het ministerie altijd belang heeft en steeds zal hebben, om de algemeene rekenkamer zoo niet geheel weg te schuiven, dezelve ten minste zoo veel mogelijk te verlammen; terwijl eindelijk hierbij nog is op te merken, dat de leden der rekenkamer tot die standpersonen behooren, tot wier benoeming de tweede kamer de voordragt moet doen, en dat dus deze ambtenaren meer dan anderen onafhankelijk van het ministerie zijn.

..... 18 april 1830.

WAAROM DIENT HET ONDERZOEK NAAR DE TEKENAARS DER PETITIËN.

Al wie de overtuiging heeft van een regt uitgeoefend te hebben, hetgeen hem het regt der natuur en de grondwet waarborgt, doet zich zelve deze vraag en gaat daarom alle redenen doorzoeken, die tot dat onderzoek aanleiding kunnen geven. — Zijn de grieven der natie ongegrond? is de grondwet niet verkracht — zijn de regten der R. K. Kerk in Nederland niet betwist — is de uitvoering van het openbaar onderwijs niet strijdig met het regt der natuur en der onderen geweest? Is de uitvoering der regterlijke magt wel gewijzigd volgens de stiptste regtvaardigheid, bij regters, die op hunne weldoeners steeds met angstvalligheid en vrees van uit hunne posten ontzet te worden, het oog hebben, en bijzonder indien de aangeklaagde het voorwerp der regterlijke vervolgingen dier weldoeners is? is de vrijheid der drukpers niet het eenige middel, om de volken in hunne regten te onderwijzen, ten einde, wanneer die geschonden worden, dezelve te doen gelden? is de verdeling der ambten naar evenredigheid der katholieken en protestanten in het oog gehouden? is de onverantwoordelijkheid der ministers wel met het hoog gezag des Konings en hoogstdezeszelfs onschendbaarheid, met de waardigheid van den troon, en met de waarborgen der grondwet overeen te brengen? is de opinie van circa viermaal honderd duizend teekenaars, die, ondanks soo vele maatregelen om dezelve af te schrikken, hunne overtuiging van regt en redenen in het teekenen der verzoekschriften, gevolgd hebben, verblind geweest? is de wezenlijkheid van het *behooren* der grieven, in de taal der vertegenwoordiging van Nederlande volk niet eend en door de welsprekendste redevoeringen en betogen niet bevestigd geworden? is er eenig ander oorzakelijk verdrag van de teekenaars te ontdekken, dan de *aanvaarding* der werkzaamheid aan den Koning, en vaste gehechtheid aan de wet en aan de regten? zijn al de verzoek-

schriften niet in *originali* met al de namen der teekenaars ter griffie gedeponereerd? zijn dezelve daar allen niet te ontdekken? Waarom dan, vraag ik, dat onderzoek in sommige distrikten naar de teekenaars der petitiën? zijn zij strafbaar, omdat zij hunne regtmatige klagen hebben aangeheven? kunnen zij tot nog toe met eenige reden op ambten hopen, en dus najverig zijn op die hunner naspoorders? of wil men ze vrees aanjagen, om bij verdere onverhoopte schending der grondwet dezelve tot zwijgen te brengen, en hunne klagen te smoren? En indien deze vrees zich al eens tot in de hoogere klasse der teekenaars konde uitstrekken, wat was er dan mede gewonnen? Zouden de grieven niet in de dagbladen worden aangeheven? zouden onze vertegenwoordigers en verdedigers van het regt van petitioneren, niet met verdubbelden ijver die grieven nasporen, als onze stemmen tot hunne vergadering niet meer konden aangeheven worden? zou dan het stilzwijgen der natie een blijk zijn van hare tevredenheid, of van eene slaafsche vrees, den Nederlanderen onwaardig? Wat wil men dan met de petitionarissen na te vorschten? wil men die verbitteren, welke de ware en getrouwste vrienden des Konings zijn, die, aan geen eigenbaat verkleefd, of door geene ambtziekte gedreven, onschuldig, onder de schaduw des troons, eenmaal, door steeds rustige en de goede zaak waardige gedragingen, als de beste der onderdanen voor den besten der Koningen zullen voorkomen

.... B. P.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Amerika.

Bogotá, 15 february.

GRONDWET door het nationaal congres afgekondigd.

Artikel 1. De integriteit der kolumbiaansche republiek wordt gehandhaafd, zoodanig als dezelve bij de grondwet van 1819 gewaarborgd is.

Art. 2. Het gouvernement zal zijn centraal, populair, vertegenwoordigend en verkiesbaar.

Art. 3. Het soeverein gezag zal verdeeld zijn in wetgevend, uitvoerend en geregteijk gezag.

Art. 4. De wetgevende magt berust in een congres, zamengesteld uit eenen Senaat en eene kamer der vertegenwoordigers; welker akten de bekrachtiging van het uitvoerend bewind zullen erlangen.

Art. 5. De wetgevende magt zal nimmer aap een enkel persoon, of corporatie worden opgedragen.

Art. 6. Het uitvoerend bewind berust in den president; hetzelfde zal door tusschenkomst der ministers, sekretarissen van staat, worden uitgeoefend.

Art. 7. Een raad van state zal den president in de belangrijkste zaken zijner administratie bijstaan.

Art. 8. De justitie zal door *onafhankelyke* geregthoven worden gehandhaafd.

Art. 9. Het grondgebied der republiek zal verdeeld worden in departementen, provincien, kantons en parochien.

Art. 10. Er zullen distrikt-kamers worden daargesteld, om te raadplegen en te beslissen over al de plaatselijke en stedelijke zaken der departementen; zij zullen, voor zoo veel haar zulks aangaat, de algemeene belangen der republiek voorstellen.

1°. Afdeling. — Elk departement, waarvan de bevolking, de gegoedheid, of andere bijzondere omstandigheden voldoende zullen geoordeeld worden voor eene oprigting van dien aard, zal eene distrikt-kamer bezitten.

2°. Afdeling. — Elk departement, hetwelk uit hoofde van een klein getal inwoners of ten gevolge van andere oorzaken deze oprigting niet zal kunnen bekostigen, zal met een aangelegen departement vereenigd worden.

Art. 11. De tijd der verkiezing zal verlangd worden, met het oogmerk, om de ongelegenheden te voorkomen, welke uit menigvuldige veranderingen in de hooge ambtenaren of zelfs uit de herhaalde verkiezing dierzelfde ambtenaren ontstaan.

Art. 12. Geene magt, geen magistrat zal een onbeperkt gezag, noch andere magt hebben, dan die, welke hem door de grondwet zal zijn gegeven.

Art. 13. Geene magt, geen magistrat zal het regt hebben, om de ondeelige vrijheid te beperken, tensij in de gevallen uitdrukkelijk bij de grondwet voorzien.

Art. 14. Elk openbaar ambtenaar is *verantwoordelyk*, de president alléén is het niet, uitgezonderd in de gevallen van hoog verraad, uitdrukkelijk bij de grondwet bepaald.

Art. 15. De katholyke, apoetolyke en roomsche godsdienst, is de godsdienst van den staat, het gouvernement met het *protectoraat* (bescherming) der kolumbiaansche Kerk bekleedsjnde, zoo kan geen andere openbare eerdienst toegelaten worden.

Art. 16. De grondwet waarborgt de ondeelige vrijheid, het regt van eigendom, de gelijkheid voor de wet, de *vryheid der drukpers*; de bevoegdheid om tot alle bedieningen te geraken en het regt van *petisie*.

Het congres heeft geweigerd het ontslag van Bolivar aan te nemen; men weet nog niet, welke party de bevrijder kiezen zal.

